GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese: **Marti'a, Joui'a si Sambat'a.**

Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Tieri esterne pe siése luni 14 fr. pe anu 28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:
a postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 143. **Mercuri, 16|28 Decembre** **1881.**

Cu *1 Januariu st. v. 1882* se incepe unu nou abonamentu la

„GAZET'A TRANSILVANIEI."

Rogamu pe On. Domni prenumeranti ai fóiei nóstre, a grabí cu innoirea abonamentului pe **semestrulu I 1882.**

Spre mai mare inlesnire recomendamu a se lipí adres'a, sub care s'a tramisu fói'a pêna acuma, pe dosulu cuponului dela asignatiunea postala.

Domnii noui abonanti sunt cu deosebire rogati, a ne tramite adressele D-loru *esactu*, aratandu si *post'a cea mai aprópe* de loculu, unde locuiescu.

„Gazet'a Transilvaniei"

apare de trei ori pe septemana.

☞ Pretiulu abonamentului la „Gazet'a Transilvaniei" este:

pentru Brasiovu: pe trei luni 2 fl., pe siése luni 4 fl., pe anu 8 fl.; — dusu in casa: pe trei luni 2 fl. 50 cr., pe siése luni 5 fl.; pe anu 10 fl.

pentru Austro-Ungari'a cu post'a: pe trei luni 2 fl 50 cr., pe siése luni 5 fl., pe anu 10 fl.,

pentru Romani'a si alte tieri esterne: pe trei luni 7 franci, pe siése luni 14 franci, pe anu 28 franci.

Brasiovu 16 Decembre.

Inainte cu câteva septemani amu fost publicatu o corespondenția, care descriea cu culori destulu de triste starea invețiamentului poporalu in comunele romane d'intre Mediasiu si Sighisiór'a. N'amu facutu atunci nici cea mai mica observare din partene càci ni se parea justu de a asteptá mai antaiu se vedemu ce deslusiri ne voru dá preotii din acelu tienutu, cari sunt totodata si directorii scóleloru poporale din cestiune.

Asteptarea nóstra n'a fost zadarnica. Mai antaiu a venitu protopopulu gr. or. dela Alm'a si ne-a spusu cà in acést'a comuna nu numai cà esista scóla romana, dér' ea ar'si functiuná in tóta regul'a. Acuma vine si d. protopopu gr. cat. dela Elisabetopole si declara, cà in comunele: Smigu, Geacosi si Ernea, ce se tienu de protopopiatulu seu, invetiamentulu asemenea nu stagnéza, desi lipsescu inca zidirile de scóla, cari ar' fi in ajunu de a se cladi.

Este unu semnu imbucuratoriu cà acesti domni protopopi s'au grabitu de a respunde la afirmarile corespondintiei din Nr. 131 alu fóiei nóstre. Acést'a impregiurare singura dovedesce, cà densii nu sunt nepasatori façia cu marele esigentie ale instructiunei nóstre poporale.

Adeveratu, cà alta e a nu fi tocmai cu nepasare pentr'unu lucru si alt'a de a face totu ce 'ti sta in putintia pentru promovérea lui. Noi de aci nu suntemu in positiune de a constatá incàtu preotii din cestiune au lucratu pentru redicarea scóleloru poporale in comunele loru; ne voru permite inse a le spune si noi la rêndulu nostru, cu tóta francheti'a, cà impressiunea ce amu primit'o din respunsurile d-loru este, cà starea invetiamentului poporalu in numitele patru comune d'intre Mediasiu si Sighisiór'a, nu e nicidecum inflorítóre.

Nu ne trece prin gandu de a face responsabile pentru neajunsele instructiunei nóstre poporale numai pe organele inferióre bisericesci. S'a disu nu numai odata in acésta fóia, cà preotii nostri de multeori pe langa totu zelulu si tóta staruinti'a nu potu dobêndi unu resultatu imbucuratoriu pe terêmulu scolaru. Déca s. e. intr'o comuna preotulu jertfesce totulu, sanatate si avere, pentru binele si inflorirea scólei, déca in alta comuna, unde nu e scóla, preotulu face scóla din locuinti'a s'a, suplinindu totodata loculu de invetiatoriu, déca nici pe langa unele sacrificii cá aceste invetiamentulu nostru poporalu nu póte se inainteze séu progresséza prea incetu, dieu, vin'a nu este a acestoru bravi preoti, ci a acelora, cari sunt chiamati a le dá sprijinulu neaperatu de lipsa.

Si cine se dé preotiloru zelosi si iubitori de poporu ajutorulu trebuinciosu, déca nu in prim'a linea episcopii nostri cu consistoriele loru si apoi press'a nóstra si intregu publiculu romanescu? Numai dela noi si prin noi putemu se mai asteptamu unu remediu pentru scólele nóstre, càci — precum fórte bine arata si corespondenti'a de mai josu — tendintiele sistemului actualu de statu sunt diametralu opuse intereseloru nóstre de cultura, de unde vine, cà staruintiele organeloru nóstre inferióre bisericesci pentru redicarea invetiamentului nu sunt sprijinite de càtra poterea esecutiva.

Multu depinde, in impregiurile grave actuale, dela atitudinea leala si resoluta a capiloru nostri bisericesci in caus'a cea mare a invetiamentului. De aceea luamu actu cu bucuria de asigurarea ce ne o da corespondinti'a de mai josu, cà Metropolitii nostri nu voru subordiná niciodata marele interesse scolastice proselitismului confessionalu. Din punctu de vedere alu instructiunei nóstre poporale póte avé indreptatire numai unu singuru proselitismu, acel'a adeca, care tinde a inmulti sîrurile celoru ce militéza pentru inaltiarea in cultura a poporului nostru, fara nici o deosebire.

Recunóscemu cu placere totu ce se face de càtra capii nostri bisericesci pentru redicarea invetiamentului nostru poporalu, dér nu vomu incetá de a cere dela ei neincetatu totu mai multu. Lunga si spinósa este càrarea ce avemu se-o percurgemu inca spre a ajunge acolo, unde ne chiama vocea timpului. De aceea n'avemu de perdutu nici unu momentu, trebue se mergemu inainte cu ori ce pretiu, càci de amu stá numai in locu, amu peri. Aci pe terêmulu scolaru trebue se jertfimu totulu, aci n'au locu deosebirile, susceptibilitatile, ostilitatile, aci amicii si neamicii trebue se ne gasésca diu'a si nóptea lucrandu neobositu umeru la umeru pentru cultur'a poporului romanu.

Cronic'a evenimenteloru politice.

Cestiunea infiintiarei unei universitati cehe in Prag'a a agitatu multu dilele trecute cercurile parlamentare din Vien'a. Deputatii cehi au starnitu pe langa comitele Taaffe, cá legea asupra universitatii se tréca si prin Herrenhaus inca inainte de anulu nou, cá sè se póta presentá inaintea alegêtoriloru cu acést'a concessiune in buzunaru. Dér' legea dà de nesce piedeci, cari nu se voru poté deladurá asia curêndu.

Dupa scirile cele mai noue sosite din Dalmati'a de sudu, „Republic'a Crivosciuniloru", cumu o numescu foile vienese in bàtaie de jocu, este incungiurata de unu cordonu formatu de $4\frac{1}{2}$ bataióne sub comand'a colonelului c. r. Hostinek si de càtra unu batalionu alu brigadei de munte. Tinutulu Crivoscianu cuprinde vreo 16 sate. Tóte càrarile sunt pazite de sentinele ale „Republicei" si trupele austriace din parctele au luatu tóte mesurile de precautiune cá in resbelu. Asia 'si stau façia 'n façia vedettele crivosciane si austriace de vreo câteva septemani. Planulu generalului Iovanovici este a isolá pe crivosciani si ai sili se capituleze. Acésta operatia inse va durá lungu timpu si este cam problematica, deórece se constata, cà inainte de a se formá cordonulu Crivoscianii au capetatu o multime de victualii pe la Risano si s'au provediutu cu multe turme de vițe asia cà voru poté resistá lungu timpu asediului. Si apoi e intrebare déca isolarea va poté fi facuta astufeliu, cá Crivoscianii se nu mai póta comunicá in nici o parte cu conaționalii loru de giuru impregiuru.

Dupa scirile din urma conflictulu austro-romanu este pe cale de a fi aplanatu. Se anuntia dela Bucuresci cà consiliarulu legatiunei austro-ungare de acolo br. Salzberg care conduce interimulu afacerile ambasadei, a primitu ordinulu cá se reincépa relatiunile diplomatice cu cabinetulu romanu, in scrisu si verbalu. „L'Indep. Roum." afirma cà d. br. de Salzberg a facutu Sambata o visita lunga ministrului de esterne Statescu si cà comitele Hoyos mai inainte de a parasi Bucurescii a datu o visita d-lui I. C. Bratianu. La Bucuresci se spera cà esplicarile verbale, ce le-a datu comitele Hoyos la Vien'a, voru face finitu neplacutului incidentu.

In 23 si 24 l. c. s'au discutatu in camer'a si in Senatulu romanu asupra interpelariloru, privitóre la publicarea de documente diplomatice prin d. Calimachi-Catargi. Toti vorbitorii din camera, si cei din opositiune, au blamatu procederea lui Calimachi. Ministrulu de esterne a disu cà deórece nu esiste lege care se pedepséscа asemeni fapte, va presentá camerei unu proiectu de lege care se imple acést'a lacuna. Camer'a a trecutu apoi la ordinea dilei. — Senatulu a votatu urmatórea motiune: „Fiindu-cà d. Calimachi-Catargi dandu publicitatii nesce documente diplomatice a comisu unu actu blamabilu si imoralu, Senatulu, convinsu cà ministrulu justitiei isi va face datori'a la timpulu oportunu, primindu supt acusatiune pe d. Calimachi-Catargi, trece la ordinea dilei."

De candu cu espeditiunea tunesiana nu se mai potu restabili relatiuni amicabile intre Francesi si Italiani. Cu tóta venirea la càrma a d-lui Gambetta, care partinesce politic'a de buna intielegere cu Itali'a, incordarile intre cele duoe natiuni latine crescu pe dî ce merge: Dilele aceste câteva sute de Francesi, cari peregrinasera la Rom'a, intorcêndu-se acasa s'au opritu in orasiulu Pisa. Candu voira se pleca de aci fura atacati de vreo 200 de studenti italiani, secundati de-o multime mare din poporulu de rêndu. Se audieau strigate repetite de: „Se piéra clericalii! Mórte Francesiloru!" Carabinierii au trebuitu se intreviuá cu armele, mai multi studenti au fost raniti.

Elisabetopole 19 Decembre st. n. 1881.

Onorate D-le Redactoru! In numerulu 131 din 30. Novembre a. c. alu pretiuitului diaru ce redige-Ti a aparutu sub titlu „dintre Mediasiu si Sighisiór'a" una corespondintia, in care se afirma cu tóta tari'a cuventului: „cà prin partile aceste caus'a scolare este amortita si cu totulu data uitarei si cà p'aici Romanii nu au de locu nici scóle nici invetiatori." Pretiuiescu fórte multu iubirea si interesulu ce arata d-lu corespondinte càtra scólele nóstre romane, negu inse cà acést'a iubire si interesare i'ar' dá dreptulu de a respandi neadeveruri in publicu si de a timbrá pe preotii romani ai unui intregu tienutu de nisce ómeni condamnaveri, cari nu se intereséza intru nimicu de scóla, de acést'a sora dulce a Bisericei, care trebuie se fia scumpa ori-carei animi romane ce inca nu a renunciatu la limb'a si nationalitatea s'a!... Inse d-lu corespondinte nu se multiamesce numai cu atàta, ci are curagiulu intr'adeveru de admiratu a denuncia in faç'a natiunei pe cei duoi venerati Metropoliti si capi ai Bisericei romane: „cà pre nisce ómeni cari din prea marele zelu de a-si inmulti numerulu fiiloru sufletesci ar' subordiná chiaru si marele interese scolastice interesului proselitismului confessionale."

In urm'a acestor'a fia-mi permisu d-le Redactoru a face câteva reflecsiuni la contienutulu corespondintiei memorate si ve asecuru inainte cà modestele mele apretiari le voiu face „sine ira et studio," restringêndu-me la cele trei comune, semnalate de càtra d-lu corespondinte si apartienetórie de tractulu protopopescu alu Elisabetopolei, si anume la comunele: Smigu, Giacosiu si Ernea saseasca.

In comun'a Smigulu edificarea scólei nóstre gr. cat. sa inceputu inca inainte de acést'a cam cu 10 ani, acea scola a figuratu in siematismele archidiecesane cá scóla de peatra, zidulu ei nu este inse redicatu de catu pêna la 1—2 metri prin urmare e inca neterminatu.

Cine a fostu caus'a de acelu edificiu nu e inca terminatu? Acést'a o scie pré bine veneratulu Ordinariatu Metropolitanu din Blasiu, firesce cà numai in urm'a informatiuniloru oficióse ce i s'au datu subsecue. A amenti in publicu numele respectivului me opresce pietatea ce au avutu si paganii vis-à-vis de defunctii loru, si cu atàtu mai tare trebuie se o avemu si noi cá crestini.

Mortii nu se mai potu trage la judecata pamenteana si despre ei trebuie se vorbimu: „aut bene aut nihil!.“ Asecurezu inse pe d-lu corespondinte cà din partea superioritatiei bisericesci s'au facutu deja dispusetiunile necesari cá acelu edificiu inceputu sè se termineze, materialulu in partea cea mai mare este acuiratu si asié indata ce se va desprimavera, lucrulu se vá pune in miscare. — Prelanga tóte aceste inse invetiamentulu nu stagneaza, scól'a se tiene in casa cu chiria si cá invetiatoriu e dispusu unu tineru care a absolvatu cele 6 clase gimnasiali, — pre candu sasii si ungurii de acolo, redicati pêna in alu nouelea ceriu de càtra d-lu corespondinte, nu au nici preotu nici invatiatoriu in locu!

„Am trecutu mai departe la Giacosiu, dice d-lu corespondinte calatoriu, aici parochulu lipsesce din vér'a trecuta(!) nici pomana se mérga vr'unu copilu la scól'a.“ Are totu dreptulu pretiuitulu dnu corespondinte calatoriu, cà parochulu nostru din nenorocire pentru ai sei lipsesce nu chiaru din vér'a trecuta ci numai din primele dîle ale lunei lui Septembre a. c. si anume din acea simpla causa cà s'a stramutatu la cele eterne, si asié nu au fostu in stare a bineventá pe d-lu corespondinte atunci candu dice cà a fostu (?) in acea comuna. E lucru cunoscutu cà la noi „la cesti gr. catolici“ in sensulu ss. canone preuteas'a vidua si orfanii nemesi in cele mai numeróse casuri „cá vai de ei“ au dreptu de á folosi, in asié numitulu anu de jale, intrég'a portiune canonica si unde este si asié numitulu lecticalu de bucate si bani.

Prelanga tóte aceste inse parochi'a nu remane fora de preotu, càce totu in sensulu aceloru canóne preotii vecinasi suntu indatorati a administra pe rêndu si numai pe langa puçinele venite stolari parochi'a vacanta si dupace in circuitulu acelei parochie mai toti preotii au de a administra mai multe parochii si filii, administrarea interimale a parochiei din cestiune s'a concrediutu parochului din Goganu, care e in apropiare si care nu are sub grij'a s'a de càtu numai parochi'a propria. Incàtu privesce scól'a din acést'a comuna e adeveratu cumcà edificiulu de scóla lipsesce, s'a castigatu inse loculu pe care sè se ridice, si caramida trebuintiósa. Nu e dreptu inse cà pruncii nu ambla de locu la scóla. Instructiunea loru se tiene regulatu si inca in cas'a parochiale si de invetiatoriu avemu pe unu individu, care pe carier'a destulu de spinósa a instructiunei a asudatu si inca cu lauda binemeritata in cursu de 10—12 ani.

Ceea ce atinge scól'a din Eruea sas.; are dreptate d-lu corespondinte caletoriu, cà acea scóla este comuna adeca: a gr. orientaliloru si a gr. catoliciloru; fiindu in maioritate cei d'antai, parochulu gr. or. are cea mai mare influintia asupra scólei si asupra punerei de invetiatoriu; dorere inse, cà nu-i prea place a-'si sfarmá capulu cu afacerile scólei. Si pre langa tóte acestea nu are dreptu d-lu corespondinte „cà acea scóla ar' fi cu totulu neglésa, si cà cu instruirea pruncilor nu s'ar' ocupá nimenea: binevoiésca a cercetá lucrulu din apropiare nu numai „din privirea paserei“ si se vá convinge cà la acea scóla este aplicatu si in anulu acest'a totu docentele, care a fostu si in anulu trecutu, unu tineru de tréba care a absolvatu càteva classe in gimnasiulu armeno - catolicu din Elisabetopole.

Si acum dupa ce am respunsu la càteva puncte mai insemnate ale corespondintiei din cestiune cugetu a-mi implini una datorintia de romanu déca voiu reflectá puçinu si la acelu passagiu alu corespondintiei, in care se dice de si nu chiaru directu dér' celu puçinu indirectu: „cà cei duoi venerati capi si Metropoliti ai Bisericei romane ar' fi aderintii proselitismului confesionale chiaru si in detrimentulu scóleloru nóstre romane.“

Acést'a presupunere a d-lui corespondinte caletoriu nu merita altceva decàtu a fi respinsa cu indignatiune fiindu-cà nu are nici cea mai mica basa de adeveru. Multu m'ar' obligá pretiuitulu d-nu corespondentu candu 'mi ar' numi unu singuru preotu gr. catolicu pre care Escelentia Sa d-lu Archiepiscopu si Metropolitu alu Bisericei nóstre l'ar' fi pedepsitu din causa pentru cà lucratu cu zelu pentru scól'a s'a chiaru si la casulu candu din caus'a acelui zelu càteva oi càlbajite au amenintiatu cu trecere séu au trecutu faptice in altu staulu strainu?

Séu dóra d-lu corespondinte cugeta pre meritatulu capu alu Bisericei nóstre cà ar' fi capace a subordiná interesele scolastice intereseloru de proselitismu din motivele cà:

Escelentia s'a a datu vieatia infiintiarei fondului scolasticu archidiecesanu, la care a contribuitu sume fórte insemnate din caset'a propria? Séu dóra pentru-cà a salvatu de perire scól'a nostra confessionale din Aiudu prin marinimosulu ajutoriu de 1000 fl.? séu in urma pentru cà una parte insemnata a venitului din fundatiunea propria de 32000 fl. — redicata acum la duplu — a destinatu-o pentru ajutorirea profesoriloru dela institutele nóstre romane? Se-'si insemne d-lu corespondinte calatoriu ceea ce dice latinulu: „Arbor honoretur, cuius nos umbra tuetur!“

Incàtu privesce scólele „natiunei circumspecte a sasiloru“ ele suntu intr'adeveru cele mai escelente in tóta patria si cele mai bine dotate asié incàtu „nici sfarimatorii nationalitatiloru“ nu le potu atacá. Se ne aducemu inse aminte de cele din trecutu, se recapitulamu privilegiele de cari s'au bucuratu. Cum s'au folositu ei de aceste privilegii scie ori-care càrturariu care au cetitu istori'a Transilvaniei. Cum au adunatu fonduri bisericesci si scolastice colossali, de cari fonduri nu se potu atinge pre langa tóta vointi'a nici cei dela „potere“ acést'a o scie ori si care 'si ia tempu de a ceti in analele tierei nóstre.

Pre langa unu cleru cultu si grasu dotatu pre langa scóle si invetiatori fórte bine provedinte nu e mirere cà poporulu sasu, celu mai disciplinatu si celu mai ascultatoriu de preotii sei intre tóte natiunile patriei, inaintéza rapede in cultura.

Cumcà scólele nóstre romane au statu multu mai bine sub absolutismu de càtu in presente e prea adeveratu. Cei mai multi din generatiunea presente amu crescutu pe tempulu acel'a si ori si care 'si póte aduce aminte: cà functionarii statului de atunci se interesau multu de scóle, sileau pe poporu la ridicarea de scóle, scoteau salariele docentiloru si luau parte chiar' si la esamenele pruncilor, si apoi presentarea unui atare amploiatu imbracatu in uniforma si cu sabiuti'a la sioldu insuflá respectu atàtu in parintii nepriceputi càtu si in scolari.

Si care ar' póté fi caus'a adeverata a decaderei de acumu a scóleloru nóstre? Vin'a dupa modest'a mea parere nu este numai a preotiloru, — de si suntu unii cari nu-'si cunoscu chiamarea si nu-'si implinescu datorinti'a ce-o au càtra scóla, nici a poporului ingenunchiatu si cadiutu sub sarcin'a nenumerateloru imposite si prin urmare devenitu fatalistu si nepasatoriu: vin'a cea mai mare o pórta sistemulu celu practiséza cei de la potere façia de scólele nostre. Tendintiele acestui sistemu nu suntu de a lati cultur'a adeverata intre popórele patriei ci cu totulu altele. De aci urméza apoi cà organele bisericesci nu suntu sprijinite de càtra cei ce au poterea esecutiva, poporulu prin acésta devine renitentu, neascultatoriu. Totulu ce potemu face cu poporulu in privinti'a scóleloru suntemu siliti si avisati a face cu vorbe dulci cu svatuiri parintiesci càci alta potere ne lipsesce.

Incheiu cu observarea cà d-lu corespondinte caletoriu ar' face multu mai bune servitii causei scolare déca pre viitoriu pre langa zelulu ce dovedesce càtra invetiamentu vá dovedí mai multa iubire de adeveru, si va descoperi numai defectele intradeveru ecsistente, si vá cercá mai de aprópe adeverat'a causa a defecteloru; asié incàtu se póta dice despre sine:

Sunt quidam, qui me dicunt non esse poetam;
Et verum dicunt: Cur? quia vera loquor.

Stefanu Campianu,
v.-protopopu.

Discussiunea asupra respunsului la mesagiulu regalu.

In Adunarea deputatiloru.

Dupa-ce d-lu Al. Lahovari rosti discursulu pe care l'amu inceputu a-lu publicá in numerulu de façia si dupa-ce presidentulu consiliului de ministri, d-lu I. Bratianu, respunse opositiei prin cuvêntarea deja impartasita cetitoriloru nostri, se inchise desbaterea generala si se primí proiectulu maioritatii cu 64 voturi contra 18.

Incepêndu-se desbaterea speciala, mai antaiu d-lu B. Maniu propuse sè se inlocuiésca titulatur'a Sire prin Maiestate séu Mari'a Ta. Dupa o mica observare a d-lui C. Rosetti, d-lu Maniu 'si retrase propunerea. Punendu-se la discussiune aliniatulu primu, d-lu N. Jonescu propune cà acestu aliniatu sè se unésca cu punctulu alu nouelea. Apoi amintesce schimbarea relatiuniloru cu Austro-Ungari'a si se provóca la brosiur'a d-lui Calimachi-Catargiu intitulata: Apendice la cartea verde a Romaniei. Acumu se produce unu viscolu cumplitu in adunare. Ministrulu de esterne si primulu-ministru ceru presidentului camerei se nu permita oratorului a cetí pasage din brosur'a amintita. D-lu P. Carpu ii sprijinesce. „Voiu cetí“, dice d-lu Jonescu, „pentru-cà d-vóstra n'ati voitu se ne impartasiti actele diplomatice; a trebuitu se recurgemu la publicitate.“ — „D-lu Ionescu este in totu dreptulu se ne faca o interpelare in acésta cestiune; dér' la discussiunea paragrafului antaiu din respunsulu la discursulu tronului nu póte se puna cestiunea d-lui Calimachi-Catargi,“ replica presidentulu consiliului. Sgomotulu cresce totu mai multu. D-lu Blaremberg cere cuventulu in cestiune de regulamentu si dice, cà déca nu se permite opositiei se discute cum cere coustituti'a, déca se violentéza consciintiele, mai bine se fia data afara din adunare. D-lu Flev'a sustiene cà din punctu de vedere de inaltu patriotismu si de inalta conventientia nu se potu atinge lucruri cá cele la care se provóca d-lu N. Ionescu. „In locu se pretindeti dela noi un'a cá acést'a, mai bine ati face se ve uniti cu noi cá se ceremu cu totii cá acelu ministru (Calimachi-Catargiu) se fia trimisu inaintea justitiei cá se 'si iè pedéps'a ce legile dau unei asemenea fapte,“ dice dênsulu càtra cei din opositiune. Mai vorbescu d-nii G. Vernescu si Geani. Propunerea d-lui N. Ionescu de a se contopi primulu paragrafu cu alu nouelea se trimite la comissiunea pentru redactarea proiectului de adresa. Comissiunea o respinge. Siedinti'a se suspendéza pentru càteva minute.

La redeschidere d-lu Blaremberg propune in loculu paragrafului primu urmatórea redactiune subscrisa inca de alti 8 deputati: „Adunarea legiuitóre regreta cà in intervalulu dela presentarea mesagiului si discutarea proiectului de respunsu relatiunile nóstre cu un'a din marele puteri au fostu alterate. Acestu regretu este cu atàtu mai viu, cu càtu guvernulu Maiestatii Tale a refusatu a ne pune in cunoscinti'a acteloru diplomatice, cari ne-aru fi edificatu asupr'a causeloru acelui incidentu neasteptatu.“ D-lu N. Ionescu 'si insusiesce acestu amendamentu si incepe a-'lu desvoltá. Dênsulu voiesce se citésca earasi din „Apendice la cartea verde a Romaniei“, dér' este din nou intreruptu de primulu ministru care rostesce cuvintele: Este unu actu de felonia publicarea acestoru documente si eu credu cà nu este de demnitatea acestei camere se asculte o asemenea cetire!“ Sgomotulu cresce din nou. Presidentulu camerei declara, cà regulamentulu nu prevede nimicu façia de cetirea unoru lucruri cá cele-ce voiesce se le intrebuintieze d-lu N. Ionescu. D. I. Bratianu esclama: „D-le presidentu si onorata camera, càndu actele s'au sustrasu si s'au publicatu, este unu faptu care este condamnatu de codicele penalu. Bine este cá se veniti cu acele acte si se ve serviti la tribuna cu dênsele?“ — Presidentulu consulta camer'a déca se potu cetí documentele, séu nu? — Adunarea respunde prin maioritate: nu! — „Nu me lasati se ve cetescu? Bine, ve voiu citá atunci din memoria. Credu cà asié voiu fi in regulamentu!“, dice d-lu N. Ionescu. Ministrulu de esterne Statescu sustiene cà brosiur'a nu trebue folosita, de óra-ce nu estè actu oficialu subsemnatu. D-lu Constantinescu imputa d-lui Ionescu cà nu desvoltà amendamentulu propusu de d-s'a, ci se estinde si asupr'a altoru lucruri. D-lu Ionescu 'si retrage amendamentulu propriu; maioritatea votéza in contr'a retragerei, dér' dupa aceea 'lu respinge. D-lu N. Ionescu se multiumesce a vorbí la alineatulu 9. Se cere inchiderea discussiunei si se primesce. Paragrafii 1, 2 si 3 se punu la votu si se primescu.

Se cetesce paragrafulu 4. D-lu G. Vernescu face urmatoriulu amendamentu: „Façia cu declararea primului ministru, facuta in cursulu desbateriloru, cà guvernulu ar' puté concede comissiunei europene dreptulu de supraveghiare pe teritoriulu

si in apele nóstre asupr'a esecutarei regulamenteloru de navigatia si de politia fluviala, ori-cui si prin ori cine ar' crede de cuviintia comisi'a européna se le esercite; adunarea conscienta de drepturile sale suverane nealienabile, si tare in convicti'a, cà nimeni n'o póte legá fara consimtiementulu seu, nu se asoçiaza cu vederile guvernului si asigura pe Maiestatea Ta cà toti Romanii voru fi uniti si nestramutati in hotarirea loru de a pastrá neatinse drepturile suverane ale tierei. „Propunetorulu polemiséza in potriv'a celoru sustienute in discursulu d-lui E. Costinescu si snstiene cà tractatulu dela Berlinu nu da comissiunei europene dreptulu de a supraveghiá esecutarea regulamenteloru de navigare pe apele romanesci. Ministrulu de esterne, d-lu E. Statescu arata cà guvernulu nu póte contestá Europei dreptulu de supraveghiare, de óra-ce trebue se considere sensulu tractateloru si obiceiulu de pêna acumu. Guvernulu nu se póte pune pe terenulu teoriiloru abstracte. Altfeliu stau lucrurile in ceea ce privesce aplicarea regulamenteloru de navigatiune. In privinti'a acést'a nu se afla nici o dispositiune in tractatulu dela Berlin si nimenea nu se póte indoí de acestu dreptu alu tierei. D-lu Statescu incheie asigurandu, cà guvernulu nu va dá concursulu seu la nici-o combinatiune, care ar' avé de efectu se puna navigatiunea sub actiunea esclusiva séu preponderanta a unei singure puteri si cà va stá strictu pe terêmulu tractateloru

In siedinti'a din 7 Dec., dupa ce ministrulu presiedinte declara, cà cuventele d-sale publicate in „Monitoru“ suntu neesacte in ceea-ce privesce acusarea, cà d-nii Lahovari, Carpu si Maiorescu ar' fi calumniatu pe Regele si dupa ce d. Flev'a anuntia o interpelare relativa la publicarea acteloru diplomatice facuta de d-lu Calimachi-Catargiu, iea cuventulu d. N. Blaremberg. Elu sustiene, cà guvernulu a facutu o prea mare concessiune, autorisandu comissiunea européna a delegá si o singura putere pentru priveghiarea aplicarei regulamenteloru. Este netàgaduitu dreptulu puteriloru, cari au subscrisu unu tractatu a veghiá, cá acelu tractatu sè se respecteze; dér' cu totului totu altcev'a este crearea unei priveghiari speciale. Ante-proiectulu austriacu prevedea denumirea unoru inspectori straini la poruncile càror'a avea se fia gat'a chiaru si forti'a armata a Romaniei. Ei bine, in casulu acest'a ce sensu ar' mai avé suveranitatea statului romanu? Guvernulu nu trebuieá sè se puna in nici unu casu pe terêmulu acestoru concessiuni. Ministrulu de esterne respunde, cà nimenea n'a esplicatu supraveghiarea prin formarea unei comissiuni, care s'ar' puté folosí la trebuintia de forti'a publica a stateloru riverane. Càndu guvernulu a disu, cà esecutarêa regulamenteloru se fia incredintiata autoritatiei teritoriale, tocmai a voitu se eviteze asié cev'a. — Amendamentulu discutatu se pune la votu si nu se primesce. Alineatele 4—8 se primescu.

La punctulu 9 d. Ionescu reinoiesce propunerea de a se esprime regretele camerei pentru incidentulu cu Austri'a. Camer'a inse respinge amendamentulu, deórace ministrulu de esterne declarà, cà guvernulu romanu n'a primitu nici o comunicare oficiala din partea cabinetului dela Vien'a despre mesur'a diplomatica ce ar' fi luatu. — Alineatele 9 si 10 se primescu. La punctulu 11 se schimba cuvintele: „armat'a a devenitu celu mai puternicu organu alu instructiunei si alu educatiunei nationale“, prin: „si a devenitu inlaintru unu elementu puternicu alu instructiunei si educatiunei nóstre nationale.“ Alienatele urmatóre (12—18) se primescu: Punêndu-se la votu proiectulu de adresa intregu, (a se vedé Nr. 138 aln „G. Tr.“) se priinesce cu 67 voturi contr'a 15 (o abtîuere). Se alege prin sorti o comissiune, care se presenteze Maiestatii Sale adres'a adunarei deputatiloru.

Discursulu d-lui Al. Lahovari

in siedinti'a dela 4 Decembre a camerei romane.

Dloru deputati! Intr'o cestiune cá adres'a, unde nu deliberamu cá asupra unui proiectu de lege, unde nu suntu nici dispositiuni precise de combatutu, nici articole formale de votatu, Camer'a se imparte in duóe fractiuni: mai antaiu acei cari sustienu politic'a guvernului, avendu incredere in ministeriu, aceia firesce votéza pentru adresa, care este oper'a maioritatii; alu duoilea acei cari, pentru motive deosebite, si càte-odata contrarie, respingu acésta adresa si nu voru se dè guvernului nici unu votu de indemnitate pentru trecutu, déca va fi trebuintia, nici mai cu séma unu votu do incredere pentru viitoriu. Votandu contra adresei, ei afirma inca-odata atitudinea loru de oposanti façia cu guvernulu.

Motivele póte se fia deosebite, motivele potu se fia contrarie; de esemplu: Motivele dlui Vernescu potu se nu fia motivele dlui Carpu si motivele, cari le voiu aduce sè póte sè se deosebésca si de motivele dlui Vernescu si póte chiaru in ceva si de motivele dlui Carpu, dér' asupra unui punctu vomu fi uniti cu totii, acelu de a criticà guvernulu acest'a si faptele sale atàtu in intru càtu si in afara si a refusá pentru viitoriu, cum i-amu tagaduitu in trecutu, spriginnlu nostru. Credu cà de acestu spriginu se póte lipsi fórte bine, càci si-a luatu tóte mesurile pentru acést'a, dér' inca-odata declaru aci cà pe densulu nu póte comptá,

Dloru! Tóte cestiunile, cari se tractéza in prim'a adresa care o face Camer'a Romaniei Regelui Romaniei, tóte faptele, tóte legile, de cari avemu se tractamu, sunt supuse tóte unei preocupatiuni politice mai actuale, mai inalte, unei neliniste patriotice, care nu ne lasa spiritulu destulu de liberu pentru a ne gandi póte cum trebuie la alte proiecte, la alte mesuri.

Tóte dér' vinu in urm'a unei cestiuni atatu de capitale, atàtu de importante in càtu chiaru Mesagiulu Tronului ne spune dela inceputu, cà inzadaru ne amu ocupá de imbunatatiri interióre, de industria, de agricultura, déca interesele nóstre potu fi jertfite in cestiunea Dunarii si déca scurgerea acestoru fructe ale muncei nóstre nu este asigurata deodata cu libertatea marei nóstre artere fluviale.

Si respunsulu Camerii, cá unu echo fidelu alu regaleloru ingrigiri, respunde la preocuparea Tronului punendu in fruntea adresei totu acésta insemnata cestiune. Si in adeveru, in acésta afacere vedemu pe de o parte drepturile Romaniei, consfintite prin tractate si interesele sale economice cele mai scumpe, amenintiate prin cererile unei mari puteri vecine, care si densa, trebue se o constatamu, are se'si apere aci drepturi ce crede cà le are, si interese pe cari le are de sicuru. Nu póte fi indoiéla dér', cà in aceste cestiuni trebuie toti, guvernulu si opositiunea, se vorbimu cu cea mai mare cumpetare si luare aminte. Revendicarile potu se fia energice, espressiunea loru cata se fia moderata, In discusiunile intre noi adese ori (nu este bine se o facemu dér' totusi o facemu), pasiunile si violintiele si 'i-au aventulu. Nu este cuviinciosu si prudentu se urmamu totu asié candu este vorb'a de unu statu strainu si unu Imperiu veciuu puternicu cá Austri'a. Nu este maî puçinu adeveratu cà guvernulu era datoru se aiba in Mesagiulu seu o moderatiune de espresiuni, care nu escludea de locu tari'a impotrivirii pe basea drepturiloru si interesseloru tierii. Si aci, dloru, se cuvine se ve mai punu inainte unu principiu, care totu asié de puçinu póte fi contestatu. Atitudinea guvernului si a opositiunei mai cu séma in cestiunile internationale nu póte fi identica: ea este asemanata dér' este si deosebita. Care este rolulu nostru alu opositiunii? De a constatá ceea ce credemu, cà suntu drepturite tierii si de a cere cu staruintia guvernului cà aceste drepturi se fia spriginite conformu tractateloru incheiate de Europ'a intréga. Acést'a este datori'a nóstra, si nici un'a alta. Guvernulu are antaiu aceeasi datoria; dér' mai are si un'a a duóa. Este de a trece dela teoria la practica, de a sprigini drepturile, pe cari le constatamu, si interesele, pe care le revîndicamu, càci elu singuru are cunoscinti'a situatiunii politice generale, elu 'si scie si amicii si adversarii elu póte cumpani cerintiele cu puterile, si trebuintiele cu midilócele. Elu singuru are in mana acele arme diplomatice, cari le gasesce, in informatiunile de totu felulu ale agentiloru sei, si cari nu stau la indeman'a nóstra, caci ele se tienu ascunse in dosarele ministeriului. Numai elu este pusu in positiune se lucreze efectivu pentru binele tierii, si catu se póte mai corectu. Dér' a vení acumu si a cere, cá opositiunea se-'i de solutiunea in asemenea cestiune, este o cerere si nepractica si nedrépta. Si s'a disu, cà opositiunea este vinovata in asemenea cestiuni, càci prin prea multa ardóre a impinsu guvernulu la imprudentie, astufeliu ca densulu n'a potutu se obtiena solutiuni mai bune in afacerile tierii. Acésta este a interverti rolurile, caci inca-odata, nu se póte cere dela opositiune cá dens'a se ve dè solutiuni definitive practice si imediatu aplicabile. Noi avemu datori'a de a stabili, care este dreptulu tierii dupa tractate, care este peste acestu dreptu si folosulu natiunii, si guvernulu trebuie se apere acestu dreptu, se scape acelu interesu, ajungendu la solutiuni catu se póte de satisfacetóre.

Mai 'nainte de tóte trebue sè se céra dela densulu buna credintia.

Dér' nu este destulu cá guvernulu se fi fost de buna credintia, cum nici nu me induoiescu càci in urma mai avemu se 'i ceremu comptu si de dibaci'a s'a si chiaru de succesulu seu; avendu glori'a si puterea, trebuie se aiba si respunderea. Unu guvernu trebuie se fia nu numai de buna credintia, dér' si abilu si voiu dîce si fericitu. Nu credeti cà acésta este o teoria indrasnétia; abilitatea este o necesitate, este o datoria pentru aceia cari i-au sarcin'a strivitória d'a conduce spre bine destinatele unei natiuni. S'a disu cà chiaru fericirea se póte cere dela acesti conducêtori ai natiuniloru, fia in pace, fia in resbelu. Nu s'au vediutu generali gloriosi cu totu curagiulu si unii cu tóta sciinti'a loru departati din capulu armateloru fiindu-cà au fost invinsi, va se dica adese-ori nefericiti! Ei bine, d-loru ministri, in tóte cestiunile internationale ati fost nefericiti pentru nefericirea acestei tieri! —

Nu me indoiescu cà guvernulu a fost de buna credintia; se vedemu inse déca a fost dibaciu séu déca a fost fericitu in cestiunea Dunarei.

Ei, d-loru, precum nu putemu cere de la unu copaciu de càtu ródele sale firesci, de la politic'a d-lui Bratianu nu 'i putemu cere de càtu ceea ce ne a datu pêna astadi. Cestiunile internationale guvernulu acesta a avutu nefericirea d'a le tractá in acelasi modu si cu acelasi nesuccesu. Are unu sistemu de politica pe care 'lu aplica si in cestiunea Dunarei, cum l'a aplicatu si in cestiunea Basarabiei si in cestiunea Arab-Tabiei, avendu totu-deauna acelasi resultatu, fiindu-cà isvoresce din aceleasi cause. Dorescu din totu sufletulu cá pentru asta-data se fia mai fericitu, fiindu-cà cestiunea Dunarei este póte si mai importanta; dorescu se fia mai dibaciu, dorescu se fi invetiatu ceva si se fi uitatu multu din deprinderile sale; dorescu eà acestu d u o patrioticu care 'lu audu in discursulu Tronului si in respunsulu Camerei se nu fia numai flori. . . . . flori de retorica aruncate pe unu mormentu (aplause).

Eu 'mi aducu aminte — si trecutulu este caus'a presintelui si facli'a viitoriului — 'mi aducu aminte de asemenea procederi in cestiunea Basarabiei. Candu au fost strigatele patriotice mai mari? Candu diarele vorbiau mai tare? Candu se vedea unanimitate mai atingetória, mai miscatória? Candu in gazetele oficiale era vorba d'a se mobilisa armat'a chiaru? . . . . . . de càtu in ajunulu in care ostirile Rusesci pasieau pe pamentulu Basarabiei parasite.

Si lucru si mai durerosu, candu ostirile pornite de la Plevn'a biruita intrau in capital'a tierei, in midîloculu unei ovatiuni méritate, atunci in acea dî, in acelu ceasu póte ostirea ruseasca pasiea pe pamentulu Romaniei desmembrate si acele strigate de bucurie, acele urari triumfale pareau cà nu erau menite de càtu cá se inabusiésca suspinulu incetu alu patriei sfesiate (aplause).

Ei bine, candu avemu asemenea triste esemple in trecutulu nostru, se 'mi fia permisu cá anim'a mea se fia mai uscata in façia acestoru mandre protestari, si se nu fiu asié de fericitu in façi'a semetiei fraseloru, pêna ce nu voiu vede urm'a fapteloru. Ei, d-loru, unu poporu trebuie sè se tamaduiésca de frase, si a avutu dreptate d. Carpu candu a disu acést'a, si déca este unu poporu care platesce scumpu acést'a vindecare, este poporulu romanu.

Ce lesne este de a scrie unu articolu patrioticu!

Ce lesne este dela inaltimea tribunei acestei'a a arunca cuvinte inflacarate si apeluri patriotice. Si mai cu séma, candu acésta tribuna se schimba unu momentu in Tronu si cându Suveranulu vorbesce depe dêns'a ce resunetu puternicu are glasulu Regelui in animele nóstre, cându vorbesce de interessele tiérei si de mandre aspirari! Ce frumosu spectaculu, candu se citescu asemenea lucruri! Si opiniunea publica, dulce leganata striga pe tóte tonurile: Ce ministri patrioti! Ce ministri adeverati petrunsi de drepturile tierei! Ei sunt mandri, curagiosi! Nu cá ministri de aceia reactionari, temetori, cu anim'a tremurande, da! — tremuranda pentru tiéra o veti intielege odata. Acum, d-loru, déca este chiaru o gresiala din partea opositiunei, cum s'a pretinsu, cá dêns'a se ve faca séu cá d. Maiorescu programe de organisatiune sociala, séu ca d. Carpu se ve arate o cestiune internationala o solutiune precisa, acést'a e unu ce cu totulu nesuparatoru.

Acést'a chiaru de n'ar' face bine nu póte face reu nimenui. Suntu oposanti, care 'si aducu prea multu aminte, cà suntu ómeni de guvernú si de organisare. Nu este inse totu asié, candu ministrii 'si aduce aminte prea multu, cà mare parte din viati'a loru au fostu agitatori si diaristi. Acést'a este multu mai periculosu pentru o tiéra, candu se scie, cà in dosulu fiacarui cuventu alu unui ministru este séu trebue se fia o actiune, fiindu-ca acele declaratiuni trufasie resuna in Europ'a, si candu ele ar' fi imprudente séu provocatórie nu potu duce de càtu la duoe solutiuni: séu o umilintia si o dare inderetu diplomatica, séu spad'a tierei trasa afara din téca! Astadi noi numai suntemu unu statu vasalu; suntemu o putere stapana pe destinele sale, dér', care si respunde gresielele sale.

Prin urmare, intrebu pe ministeriu: respundeti d-v., cà cuvintele d-v. patriotice, imbucuratóre pentru cestiunea Dunarei si respunsulu, care vi'lu face Camer'a, suntu conformecu situat. de adi? Cà d'astavéracand erapericlitata cum a marturisit'o d. Dim. Bratianu, ea s'a schimbatu in bine? Cà prin dibaci'a d-vóstra ati càstigatu concursulu mai multoru puteri; cà sunteti gata se dati vr'o solutiune in sensulu promissiuniloru d-vóstre? Atunci spuneti'o se ne bucuramu cu totii! Dér' déca nar' fi asié, déca ati hrani inca acésta nenorocita tiéra cu sperantie, déca inca o mai leganati cu ilusiuni — si suntu multe indicii, cá se credemu acést'a, ferésca Dumnedieu se nu se realiseze: — atunci sunteti de duóe ori vinovati, càci nu numai ati fost inca o data biruiti intr'o lupta diplomatica, nu numai ati periclitatu interessele de capetenia ale natiunei, dér' inca ati amagit'o si asupra puterei d-v. de resistintia si asupra sortiloru de isbênda a drepteloru sale cereri! Ei, d-loru, aveti deja la activulu d-vóstre nisce asemenea lucruri. Pentru Dumnedieu, numai reinoiti trist'a loru amintire. Ati vorbitu de Basarabi'a in mesagiu. Cugetare pripita! Vorba puçinu intielépta! Astufelu dér' aveti se conduceti si cestiunea Dunarei! Dii avertite omen! Dumnedieu se ne ferésca de asemenea presagiu reu! Este

cu tóte astea folositoru se aducemu aminte tierei, cà in cestiunea Basarabiei ati urmatu cum urmati in cestiunea Dunarei. Tóta lumea sciea la Maiu 1877, cà Russi'a dupa luarea Nicopolului si inaintea caderei Plevnei, pusese cestiunea schimbarei Basarabiei cu Dobrogea; si nu puteti se diceti, cà n'ati sciut'o, càci tóte diarele de atuncea au repetat'o si dela tribun'a parlamentului anglesu, dela acea tribuna de unde nu se arunca de càtu cuvinte mesurate si informatiuni esacte, ministrulu afaceriloru straine din Angli'a a declaràtu cà in conditiunile puse de Russi'a, pentru incheerea imediata a pacei, era schimbarea Basarabiei cu Dobrogea. D-v. pretindeti, cà aveati zapisu la mana, conventiunea din Aprilie, care prevedea integritatea teritorului romanu in termeni cam vagi, este adeveratu, càci noi nu scimu ce ati vorbitu cu diplomatii russi inainte séu dupa conventiune. Dér' ori cum ar' fi, la Maiu Russi'a reclamá pe façia Basarabi'a.

Candu dér' acelu, care a semnatu politi'a atuncea v'a spusu, cà 'si a protestat'o, cà 'si interpretéza astufelu cuvintele, cà prin integritatea teritorului a intielesu intinderea lui, ér' nu si identitatea, si candu, cu tóte acestea treceti Dunarea in ajutoriulu lui si nu profitati de impregiurarea unica, care póte providenti'a v'o da in cursulu acestoru evenimente de a scapá Bassarabi'a, cum se intielegemu, cum se judecamu purtarea d-v.? Ce felu! Provedenti'a printr'o ultima favóre face cá in contra tuturoru prevederiloru umane armat'a rusésca infranta la Plevn'a se aiba trebuintia de Romani'a! si d-v. nu ve folositi de acestu zimbetu alu sórtei pentru a cere esplicatiuni asupra interpretarei rusesci a conventiunei din Aprilie, si treceti Dunarea, cum ati avutu cutezanti'a s'o spuneti, fara z a p i s u, c h e z a s i a s i a m a n e t u!

Totu asié si Emil Olivier declarà resbelu cu a n i m 'a u s i u r e a in 1870, acestu resbelu, care costa pe Franci'a miliarde si sute mii ómeni, dér' acést'a anima usiura a atêrnatu eternu asupra carierei acestui barbatu de statu, se vede, cà numai in tiér'a romanésca asemenea fapte nu sdruncina in nimicu positi'a ministriloru, cari le comitu, càci in Romani'a opiniunea publica se vede, cà este séu mai uitatória, séu mai usióra de càtu in ori-ce alte tieri. Ei dér' va veni timpulu, candu se voru aprecia ómenii in acést'a nenorocita tiéra, nu numai dupa cuviute, cari sunt lesne de spusu, dér' dupa fapte, cari sunt greu de indeplinitu.

(Va urmá.)

Diverse.

(U n u a c t u m a r i n i m o s u i m p e r a t e s c u.) Nici unulu d'intre regentii Austriei n'a facutu asié de multu pentru Vien'a, cá imperatulu Franciscu-Josifu. Aventulu ce l'a luatu capital'a austriaca dela 1849 este estraordinariu si déca ea astadi se aflu intr'o stare atàtu de inflorítóre, incàtu dupa Paris trece de orasiulu celu mai frumosu alu lumei, meritulu de capetenia este alu Domnitorului actualu. O dovéda pentru marea iubire si ingrijire a monarchului càtra Vien'a este si hotarirea ce Maiestate S'a a luat'o de curêndu de a cumperá loculu pe care a fost ziditu nenorocitulu „Ringtheater" si de a infiintiá pe acestu locu si a sustiené cu propriele sale spese o scóla poporala.

(A s s o c i a t i u n e a) Romaniloru pentru sprijinirea invetiaceiloru si Sodaliloru români meseriasi in Brasiovu isi va tiné adunarea s'a generala Dumineca in 3/15 Ianuariu 1882 in Sal'a de desemnu a Gimnasiului romanu la 3 óre d. pr. Agendele voru fi: a) raportulu Comitetului; b) raportulu despre starea cassei; c) alegerea Comissiunei pentru inscrierea membriloru; d) propunerile comitetului; e) alegerea unoru membri in comitetu; f) budgetulu pe anulu 1832 si ajutórele prescrise in art. 4 din statute. Domnii membri ai Associatiunei si toti Domnii, cari doreseu promoverea meserieloru intre români suntu rugati a lua parte la adunarea generala. Din siedinti'a comitetului tînuta in 1 Decembre 1881 c. v.

Bart. Baiulescu, pres. — Ioan Bozoceanu, secret.

(P o r t r e t u l u l u i V l a d u - T i e p e s i u.) „Gazette de Roumanie" spune cà, in siedinti'a de Vineri a Academiei romane, d. D. Sturza a facutu cunoscutu cà s'a descoperitu la museulu imperialu din Vien'a unu portretu fórte remarcabilu alu principiului Vladu-Tiepesiu. Acestu portretu este zugravitu cu uleiu si pórta dat'a de 1480, candu Tiepesiu-Voda se aflá la Pest'a.

Nr. 12004—1881.

Concursu.*)

La comun'a urbana Brasiovu suntu de a se ocupá in personalulu forestieralu urmatórele posturi provisorice impreunate inse cu prospecte dea se ocupa mai tardiu definitivu, anume:

1. Postulu de castelanu in Branu eventualmente postulu de adjunctu forestieralu.

2. Unu postu forestieralu de revieru de prim'a eventualmente de a II classa. Veniturile de servitiu alu castelanului braneanu constau din salariu anualu de 300 fl., 120 fl. pausialu pentru calu, locuintia libera in castellulu braneanu, séu, pêna candu acestu din urma se va usuá de armata c. r., — 100 fl. cá desdaunare de cuartiru, 40 metri in spatiu de lemne tari de arsu, folosirea gradinei celei mari a castelului, folosirea unoru jughere de pamentu si fenatie langa curi'a braneana cu unu venitu anualu de 115 fl. v. a.

Adjunctului forestieralu 'i se compete unu salariu anualu de 400 fl, 120 fl. pausialu pentru calu, 50 fl. bani de cuartiru si unu deputatu de 40 metri in spatiu de lemne tari de arsu.

Postulu forestierului de revieru de class'a prima e dotatu cu unu salariu anualu de 700 fl., 120 fl. pausialu pentru calu, 100 fl. bani de cuartiru si unu deputatu de 40 metri in spatiu de lemne tari de arsu; postulu forestierului de revieru de a II-a classa inse, cu unu salariu anualu de 600 fl. si celelalte venituri ale unui forestieru de revieru de class'a prima.

Deputatele de lemne de arsu se aducu fiacarui in locuintia.

Doritorii pentru unulu din aceste posturi au de a 'si asterne documentele asupra portarei, asupra perfectei absolvari si cu resultatu alu cursului de invetiamentu forestieralu academicu mai departe, documentele asupra deponerei esamenului de statu scientificu-forestieralu in tiér'a interna; competentii pentru postulu de castellanu inse si documentulu, cumcà suntu de nationalitate maghiari.

Toti competentii pentru unulu din aceste posturi, au se documenteze, cumcà nu numai au trecutu peste etatea de 40 ani si cà suntu tari in limb'a maghiara, germana si romana.

Petitiunile astufeliu instruate au de a se ascerne subscrisului magistratu celu multu pêna in 20 Ianuariu 1882.

Brasiovu in 13 Decembre 1881.

1—3 **Magistratulu urbanu.**

*) Acestu anunciu lu publicamu intocmai dupa traducerea originala, cum ni se tramite. Red.

Nr. 3699—1881.

Concursu.

Creanduse in comun'a Resinari cerculu Cisnadiei alu comitatului Sibiiu, unu postu de silvicultoru, se escrie prin acést'a concursu sub urmatórele conditiuni:

1. Cu acestu postu este impreunatu unu salariu anualu de 600 fl. v. a. ce se va solvi din cass'a alodiala in rate lunare anticipative si prestarea de 6 orgii de lemne de focu in natura.

2. Concurentii au a dovedi, cà au terminatu studiile silvanistice la o academia de sivilcultura cu succesu bunu; au cunoscintia perfecta de limb'a romana si portarea morala corespondietória.

3. Cei cu pracse voru fi preferiti.

4. Silvicultorulu alesu este deoblegatu a compune in sensulu legei silvanale planulu de economia alu paduriloru prescrisu in legea silvanala § 18 gratuitu.

Rogarile instruite cu aclusele necesare sunt de a se adresa càtra pretorulu cercualu subscrisu **pêna in 20 Ianuariu 1882.**

Talmaciu in 19. Decembre 1881.

Emericu, pretoru.

1—3

Editoru: Iacobu Muresianu. Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a: Ioanu Gött si fiiu Henricu.